

מישיבת לבוש

מעייני חיזוק וגאמונדה מאוצרו של מרן הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

קול "אודיע אמונתך" בארה"ק - 88-30-20-666 בארה"ב - 605-477-7011 בלאנדאן 44-3003730634

פנימיות הפרשה | קרבה אל נפשי | במשנת מו"ר שליט"א

נפשי בשאלתי | שאלות המוגשות לפני מו"ר שליט"א

אפשר להיולד מחדש

בנסיונות מרגע זה. מזל טוב, תזמין "שלוש זכר", תחלק 'לחיים', נולדת מחדש... כ-פ-ש-ו-ט-ו !!!
וכ"כ במסילת ישרים פ"ד ו"ל: "שבתות השב מכיר חטא ומודה בו כו' ושב ומתחרט עליו חרטה גמורה דמעיקרא כחרטת הנדר ממש, כו', הנה עקירת הדבר מרצונו יחשב לו כעקירת הנדר ומתכפר לו" עכ"ל. וכפי שאנו רואים שאכן כך נוהגים ישראל, שמתחילים את סדר תפילות יו"כ שהוא יום מחילת עונות, באמירת "כל נדרי", והוה כענין האמור, שענין הנדרים דומה לענין התשובה, כי גם בהם מצאנו את המושג של "עקירה למפרע" מה שלא מצאנו בשום מקום אחר" (שם).

לא לחינם נקבעו ימי השובב"ם בשבועות אלו בהם אנו קוראים בתורה את קורות ימי היולדות של העם היהודי שאנו מהיום חלק בלתי נפרד ממנו:

"מובא בשער הפסוקים (שמות) עה"פ א' הנסה אלקים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי וגו' שמדייקים חז"ל - 'עם' מקרב גוי לא כתיב, כי אם 'גוי' מקרב גוי. ואומר האר"י הק' שם... דבני ישראל היו או ממש בקרב הקליפות, והיו גויים כמותם, כמו שאמרו חז"ל "הללו עובדי ע"ז והללו עובדי ע"ז"

וכו', ושם צירפם הקב"ה, זיכך וליבן אותם עד שהוציאם באופן שהיו שקועים במ"ט שערי טומאה, בערות הארץ ממש.

"והוה אות לדורות עולם... שמיציאת מצרים אנו לומדים שהקב"ה יכול להוציא את הכלל וגם את כל אחד בפטרות בכל עת ורגע מכל מעבדיו ומיצריו ברוחניות וגשמיות למעלה מדרך הטבע.

"וכמו שאנו מאמינים בבורא העולם ומאמינים אנו בתוה"ק כן יש להאמין בגדלות מעלתם של עם ישראל שהם זרע יעקב העם הנבחר, וכן יש לכל אחד להאמין בעצמו וברום ערך מעלתו, ובגודל יקרת נשמתו. אי לכך גם כשהאדם שרוי בהסתרה גדולה, וממש אין רואה תקוה לישועתו. צריך הוא להתבונן בנס הגדול של יציאת מצרים - שהוציאם הקב"ה למרות שלא ראו שום תקוה לישועה, ועוד היו שקועים בשאלות תחתיות וכו', אעפ"כ הוציאם משם באותות ומופתים עד שהביאם לשיא גדלותם במתן תורה על הר סיני - כן כל אחד בפטרות צריך להאמין כי הקב"ה יכול להושיעו בכל רגע מכל צרותיו ברו"ג ולהעלותו מעלה מעלה" (יו"ט, תשע"ב)

הנך מעדיף, לחזור בתשובה או להיולד מחדש ולחיות ללא חטא מיום היולדך?

שוב נשמעים קולות של 'תשובה', אם פעם היתה זו אך נחלתם של המקובלים, הרי שבדור עקבתא דמשיחא, מחלחלים ימי השובב"ם עד להמון העם.

וכאן מתחילה המצוקה, בעוד שהצדיקים מחבבים את ההתעסקות בתשובה, הרי שדוקא אצלנו פשוטי העם הזקוקים כ"כ לתרופה זו, היא יוצרת מצוקה לא קטנה, לדידנו 'פעם אחת בשנה דיו, בקושי מצליחים אנו לשרוד את הימים הנוראים.

וכ"כ למה? הרי להיפך, אם התשובה מועילה לתקן את החטאים, הרי שכלל שהאדם מעד וחלה יותר ראוי היה לו לשמוח יותר בהגיע לו הזדמנות כזאת המיועדת לריפוי.

אלא מאי, האדם שמטבעו מאמין ומרגיש בנזק הנורא שהחטא גורם לנפשו, בריחוק שהוא גורם לו מברוא ומתכליתו. קשה לו להאמין שתרופה קלה כ"כ ששמה "תשובה" יש בה כוח לרפאות את חוליו הנורא והאיום עד למאה, מעדיף הוא לברוח, לטמון את ראשו בחול ולא להתעסק במחלתו הנראית בעיניו כטולת מרפא.

וגם אם אינו בורח מההזדמנות והוא כן מתעסק בתשובה, הרי שלאחר מכן אינו מרגיש כמי שיצא ממות לחיים, הוא מרגיש עדיין את משא עוונותיו, אם היינו שואלים אותו (את עצמו) מה הנך ללא חטא מיום היולדך, בוודאי היה מעדיף את ההצעה השניה. ולמה, כי התשובה אינה נתפסת בעינינו כהולדה מחדש, אלא כמחיקה כזו המיועדת לכאלו שמעודו וצריך לחזק אותם; נעבעך, נפלת, נדפקת, נו מילא, ניתן לך הזדמנות נוספת...

אך אליבא דאמת, לא כן הוא: "...התשובה אינה רק כמחילת העוון גרידא, אלא שבכוונה לעקור את החטא מעיקרו כלא היה. וכן מפורש ברמב"ם בזה"ל: "ואל ידמה אדם בעל תשובה שהוא מרוחק ממעלת הצדיקים מפני העוונות והפשעים שעשה, אין הדבר כן, אלא אהוב ונחמד הוא לפני הבורא כאילו לא חטא מעולם" (כדת נ"מ, עמ' נח).

מזל טוב, אני היום ילידתך! אמרת לפני בוראך "חטאתי עויתי פשעתי", קבלת על עצמך לא לשוב לאיוולתך, התחננת לבורא שיעזור לך לעמוד

• שאלה • לאחרונה היו לי כמה וכמה ישועות למעלה מדרך הטבע והמילים "מה אשיב לה" קבלו אצלי פירוש אחר לגמרי, ואני רוצה לדעת כפשוטו מה אשיב לה?

תשובה: להרבות בלימוד התורה יותר מכפי שהיה עד עכשיו.

• שאלה • מה היא ההנהגה למעשה של "שוית' ה' לנגדי תמיד"?

תשובה: שוית' פירושו להרגיש בכל עת שהש"ת מסתכל עלי. חשוב בלבך 'אילו הייתי רואה עכשיו שהש"ת מסתכל עלי, וכי הייתי עושה דבר זה? האם הייתי מתנהג כן? - ואף שנראה שזה דבר קשה לחיות באופן זה, עכ"ז כשהאדם משתדל ללכת בדרך זו, הש"ת מסייעו לזה.

אבי ע"ה סיפר לי ששאל את ר' אפרים ל'ואס איז דיין זאך? כלומר מה היא עבודתך, השיב לו "מיין זאך איז 'שוית'". ואכן הוא עשה מה שביכולתו עד שזכה לחיות כך כפשוטו, בכל עת ורגע.

• שאלה • בענין 'גזירת הגיוס' המרחפת על בחורי ישראל, חשבת אולי נכון שגדולי הדור יורו לבחורי הישיבות שילכו כולם יחד לצבא, וממנ"פ אם לא יקבלום מה טוב, הרי יוכח לכל שאינם צריכים אותם כמו שהם. ואם יקבלום, יעשו שם אנדרלמוסיה כמה מאות או אלפי בחורים עד שיאלצו להיפטר מהם אחת ולתמיד?

תשובה: אם יש סכנה שע"ז ילכד ולו אחד בשאול תחתית נורא שכזה אין זה בגדר השתדלות המותרת. ועלינו לסמוך על הבורא יתברך שיבטל הגזירה ברחמי וחסדיו.

לנצל התחדשות כדי להתחדש

שיחה לחברי הכולל בפתיחת זמן החורף תשפ"ו

מישהו הפשט. וכשמסיים הש"ס יתחיל עוד פעם, ורוב הדברים שלא הבין בתחילה יבין בפעם השנית. אשרינו מה טוב חלקינו.

מה הכונה 'שיעור בעיון', כמה זמן?

כל אחד כפי ערכו, אי אפשר לקבוע מה הזמן. כל אחד צריך לפסוק לעצמו כמה זמן להקדיש לזה עד שיבין עומק הגמרא.

אשרינו מה טוב חלקינו שיש לנו רכוש כזה של הקב"ה בעצמו, זהו החשיבות הגדולה ביותר במציאות, התורה שבכתב והתורה שבעל פה, כשאנו דבקים בזה אנו זוכים להתדבק בהקב"ה לעולמי עד ולנצח נצחים.

האם שייך בדור שלנו לחיות כמו איש קדוש?

למה לא? למה לא? קצת מסירות נפש וזוכים להיות איש כשר...

בתחילה צריך ממש מסירות נפש, אח"כ השכל בעצמו מבין, מה לי לטנף את הנשמה שלי וללכלך את המחשבות שלי ח"ו, הרבה יותר טוב לחיות עם מחשבה טהורה, מחשבה של שמחה, ולעסוק בתפילה ובתורה ולגמול חסד עם ישראל, ולעבוד את השי"ת ברוחניות ובגשמיות, עם מחשבות טהורות.

מי שיש לו מחשבה נקיה, זהו בן אדם. אם לא... אדם צריך להיות איש קדוש, לחיות עם אמונה טהורה, עם בטחון טהור. והתמדה בתורה הרבה, וכן לאהוב את בני ישראל ולגמול חסדים זה עם זה, לחזק זה את זה. זה החיים שלנו, ומי שחי כך, זוכה לחיים נצחיים בעזר השי"ת.

השי"ת יעזור שתזכו לעבוד את השי"ת בתורה ותפילה תמיד בשמחה רבה.

תהיו מאושרים תמיד.

האברכים רוצים לשמוע דברי חיזוק לקראת הזמן החדש.

מובא מהבעש"ט שכשעושים בגד חדש הוא זמן של התחדשות גם ביהדות ובעבודת ה', כי כשעושים בגד חדש, מקבלים התחדשות גם בנפש, ויש לקחת את ההתחדשות הזאת כדי להתחדש ביהדות.

מכאן אנו לומדים שכל התחדשות שיש בחיים, זמן חדש, או נולד ילד חדש, או חתונה, יש להשתמש בהתחדשות הזאת להתחדש בעבודת ה'. זהו לימוד מהבעש"ט.

השי"ת יעזור לכם שתזכו לאהבת התורה, ותמשיכו לעסוק בתורה כל ימי חייכם. כי הוא חיך ואורך ימך.

הדבר הגדול ביותר שיש להקב"ה היא התורה, והוא נתן את זה לבני ישראל. אשרינו מה טוב חלקינו שהקב"ה נתן לנו את התורה, ואנו זוכים להבין מה שכתוב בתורה, ואנו חיים עם התורה, יש לנו תורה שבכתב ותורה שבעל פה, זה הרכוש שלנו לעולמי עד ולנצח נצחים.

לפלוני יש בנין, לפלוני יש כסף, שם למעלה לא נשאר מזה כלום, רק מה שזכינו כאן לחטוף עוד ועוד עבודת ה', וזכינו להתחדש תמיד בעבודת ה', כך נזכה תמיד להתחדש בהשגות אלקות, תמיד תמיד, הכל כפי הנהגתינו בעולם הזה. כן יהי רצון.

מה הדרך הנכונה בלימוד התורה, האם להתייגע להבין לעומקה של תורה, או אם אינו מבין, להמשיך ללמוד.

כשלא מבינים ממשיכים ללמוד הלאה. אך מלבד זאת צריך שיהיה שיעור מיוחד על לימוד בעיון.

אבל בכלליות לומדים ולומדים, ואם לא מבינים, או שממשיכים או ששואלים

ויזעקו אל ה'

מובא בזה"ק (שמות דף כ) דבר נפלא: זעקה ביאורה קול בלא דיבור, היינו לזעוק להשי"ת מעומקא דליבא, ואז שום כוח שבעולם לא יכול לבלבל ולקלקל את הקול הזה שאני זועק לאבי שבשמים מעומקא דליבא. כי אני בן להקב"ה, אמנם אני מסובך ומבלבל מבלי למצוא מנוח, אבל בכל זאת אני רוצה ומשתוקק להשי"ת וזועק אליו גם מתוך המצב המסובך בו אני נמצא, בבחינת "מקצה הארץ אליך אקרא", והזעקה הזאת עולה ובוקעת שערי שמים פורצת את כל המסכים המבדילים, מגלה את הוזהר והטוהר הטמון בפנימיותי ומקשרת אותי לבורא ית"ש בחד קטירא.

וכאשר תתעורר הפנימיות הטובה שבי אוכל לעמוד בכל הצרות והמועקות שהן מנת חלקי של כל מי שמסתובב בעלמא שפילה זה. ומוהרצ"ת כתב שגם הנשמה הנמוכה ביותר בישראל, כאשר היא תתעורר כראוי, תוכל לעמוד כצור איתן מול כל הגלים והמשברים והתאוות הנוראות המקיפים אותה מכל צד שבעולם, כי הנשמה היא חלק אלוך ממעל, והיא חזקה יותר מכל דבר שבעולם, אלא שצריכים לעורר אותה כדבעי. ואיך עושים זאת - על ידי שצועקים להשי"ת מעומקא עומקא דליבא: **אוי אוי אוי...** על ידי הזעקה הזאת יוכל להגיע לכל הטוב שבעולם.

(סעודת פורים תשס"ה)

הבה נתחכמה לו פן ירבה

הנה פעולת הסט"א היא לנתק את האדם מתמימותו ע"י התחכמויות, וכך היא מכניסה בו ספקות, כמו שפרעה אמר: "הבה נתחכמה לו פן ירבה", הבה נכניס בו התחכמויות וחכמות חיצוניות, וממילא הפן ירבה, כלומר הספקות וההיסוסים יגברו (ויספק בנימטריא עמלק), ואילו רה"ק אומרת: 'כן ירבה' - שה'כן' - הודאות ירבה!. ומובא מהבעש"ט שלפני השינה יאמרו 'הודא שמו כן תהלת', כי לפני השינה צריכים שמירה ממוזיקים, והמוזיקים בורחים מוודאות (כי כל חיתם הוא מן הספקות).

אהיה אשר אהיה

יש לבאר את שאלת משה רבינו להקב"ה שכאשר ישראל ישאלו 'מה שמו' מה אומר להם (שמות ג, יג) - כי הקב"ה הוא אין סוף, אלא שתמיד הוא מתגלה בגילוי אחר, וישם מרמו על גילוי, וכשמתגלה בגבורה הוא מכונה 'גבור' וכשמתגלה כבעל חסד נקרא 'בעל חסד', וזו היתה שאלת משה; באיזה גילוי הוא יתגלה אלינו, ובאיזה גילוי שיתגלה - כן יהיה שמו.

ועל זה השיב לו: 'אהיה אשר אהיה' - 'אהיה' הוא מלשון רצון (אנא זמין למיהוי), וזו היתה כוונת הקב"ה, אתם נמצאים עתה במצרים בערות הארץ, התחילו לעורר את רצונותיכם, שיהיה לכם רצון, וגם אני אעורר את רצוני אליכם, וא"כ זה יהיה הגילוי - שאני רוצה וחפץ בכם, ויש לי רצונות אליכם, וזה 'אהיה אשר אהיה' - באותה מידה שאתם תרצו אותי, כן ארצה אותכם, וכך אמר למשה רבינו: שיהיה לו רצון לאהוב אותם, רצון למלוך עליהם, רצון לקרב אותם אלי.

(אוסף אמרים, תורה, ב)

לקחת את האור

סופם של המתיונים

יצאנו מימי התנוכה הקדושים, והלימוד שאנו צריכים לקחת איתנו לכל השנה, לחקוק בקרבנו שאין שום תכלית אחר בעולם מלבד לעבוד אותו יתברך, כי באמת אין שום תכלית אחר בעולם. הרי בימים ההם, היהודים המתיונים - מה נשאר מהם? מה היה אחריהם רחמנא ליצלן? הם נמשכו אחר 'תרבות יון' ו'חכמת יון', והם חיו כאן בעולם בטעות נוראה שכוו, הם עזבו את המלך חי וקיים, ובסוף הגיע קיצם ונפלו לגיהנום ושאלו תחתית רחמנא ליצלן... ורק היה נדמה להם שיש להם את העולם הזה, אך הם איבדו גם זאת.

וכפי שמובא בשם הבעל שם טוב הק' זי"ע דבר נורא (ראה תי"י פרשת נח), שפעם היה היצר הרע משחד את האדם עם תאוות והבלי העולם הזה, כדי שיעזוב וישליך אחר גיוו חיי העולם הבא, אך עדיין נתן לו חיי העולם הזה, חילוף נורא ואיום כזה. אך כהיום - אומר הבעל שם טוב הק' - הוא מרמה את האדם ומשחד אותו בתאוות העולם הזה, והוא חומס ומפסידו את העולם הבא ואת העולם הזה גם יחד...

הוא התחכם להרע. וכי הוא נאמן לאדם? הוא רוצה רק לשחדו, ובערמימותו כי רבה הוא משחד אותו ומטעימו קצת חיי עולם הזה, ואחר כך הוא מאמלל אותו גם בעולם הזה.

וגם לאחר מכן כשהאדם מתעורר לתשובה, היצר אינו מרפה, הוא מכניס בו את דעתו הקולקלת ומנסה בכל כוחו למנוע ממנו לשוב, ואותו שטן שהסיתו לחטוא הוא המונע ממנו לשוב לאלקיו! הוא מרמה ומשכנע אותו שכבר אבדה תקוותו ותוחלתו ושוב אין תשובה מועלת בשבילו!

ועל זה הרי נברא וירד לזה העולם ספר הקדוש "ליקוטי הלכות" וספר הקדוש "ליקוטי מוהר"ן!" לחזק ברכיים כושלות במלחמת חרמה נגד היצר הרע!

הבוחר בשירות ותשבחות

על-כל-פנים, עייק גדול מאוד כדי להחזיק מעמד בבורא עולם ב"ה, הוא על ידי כוח הדיבור, דער דיבור האט א מוראדיגן כח, דער דיבור האט א מוראדיגן כח, וכמו שרביה"ק אומר בפירוש (ליקו"מ תנינא סי' מ"ד; ספה"מ ערך אמונה) "אמונה תולה בפה של אדם", לדבר תמיד דיבורים קדושים! רעדן הייליגע דיבורים, רעדן!

עלינו לדעת שהתקנה שתקן דוד המלך ע"ה לברך מאה-ברכות בכל יום הוא יסוד גדול, סוד עליון מאוד, ויסודתה בהר סיני (ראה ספר המנהיג דיני תפילה), ומשה רבינו ע"ה השיג סוד זה כאשר אמר (דברים י, ב) "מִה ה' אֱלֹהֶיךָ שֵׁאל מְעַמְךָ כִּי אִם לְיָדָאָהּ וְכִיוּן בְּתִיבַת 'מֵה' מֵאֵה בְּרֻכּוֹת' כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲזוֹ"ל (מנחות מג ע"ב).

היה פותח את דלת חדרו ונכנס לבית מדרש, והיה אומר על פי רוב תוכחה וגערה בלשון חריפה.

היה פעם שנכנס לבית המדרש והיו יושבים שם גדולי תלמידיו שהיו גדולי עולם בפני עצמם, ונעץ בהם מבטו ואמר: "כל אחד מכם יאמר איזה אימרה".

נענה אחד מזהם ואמר: הכתוב אומר "וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל לִבְכֶּךָ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׂמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת - אֵין עוֹד!" - עס איז נישטא קיין אנדערע ידיעה! אין ידיעה אחרת חוץ מידיעה זו!

ובאמת כבר אמרו בגמרא כואת (גדרים מא ע"ב) "דעת קנית - מה חסרת? דָּדָא בִּיה - פּוֹלָא בִּיה!" נישטא קיין אנדערע ידיעה! אין שום ידיעה אחרת!

ועל זה הולך וסובב כל דרכי היהדות, התורה והמצוות, כל המידות טובות וכל חיי היהודי, הכל כלול בזה, כולם הם שורש מזה. זהו אופן הדרך וההתנהגות של כל אחד. דאס איז דער טייטש - "א איד"!

לצאת מגלות-מצרים הפרטית

בשעתם בימים ההם בימי היוונים היתה רחמנא ליצלן 'רות סערה גדול בשעתו' נורא ואיום ממש, מוראדיג אין דער וועלט, חלק גדול מכלל ישראל לא עמדו בנסיון והתיוונו רחמנא ליצלן, הם הכניסו רוח טומאה רחמנא ליצלן, הם באו עי"ז לאפיקורסות גמורה, לדברים אסורים ומאוסים, ניתקו את עצמם מהשי"ת.

והשי"ת ברוב רחמיו וחסדיו ריחם עלינו, ונתן לנו את חז"י"ט הקדוש של תנוכה בו אנו שמחים על שנשארונו יהודים נאמנים לה' ולתורתו.

ומובא בשם הרמב"ן - ואבי מורי ע"ה היה שונה וחזר על זה הרבה - (פרי צדיק ואתחנן אות ה) שהמצוה להזכיר מידי ערב ובוקר זכירת 'יציאת מצרים', הוא כדי לחקוק בלבנו שהשי"ת ביכולתו להוציאני מכל המצרים הפרטיים שלי למעלה מן הטבע 'ברוחניות' ולמעלה מן הטבע 'בגשמיות!' - אט דאס איז א איד! זהו יהודי!

נקודת הענין של יציאת מצרים הוא - השי"ת בוודאי יוציאני מן המצר למרחב! - מתי ואיך בדיוק תבוא הישועה? מקווים מייחלים ומצפים לטוב במהרה, כי הציפיה לישועה הוא המפתח אליה! וכך גם יצאו ממצרים על ידי שזעקו אל האלקים מן העבודה.

ובאמת הרי כל אחד ואחד מעורב בו טוב ורע, העץ-הדעת מונח כביכול בכל מוח, וכל העבודה שלנו הוא להמליך את השי"ת בכל מצב. אלא וודאי שהזיכור השלם יעשה השי"ת בכבודו ובעצמו על ידי אותם שחזיקו עצמם להמליך את השי"ת בכל עת!

אנו אומרים בכל יום בברכת 'ישתבח' 'הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמֵרָה מִלֶּךְ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים', וביהי רצון לפני אמירת תהלים אומרים 'הבוחר בשירי דוד'. הקב"ה בוחר בשירות ותשבחות, הוא מצפה לשמוע קולנו בשבח והילולים לפניו, בתפילות ומירות ושירות.

וכמה עלינו להלל ולהודות על הקרבת אלקים המופלא שאנו זוכים אליה בעת שאנו משבחים ומזמרים לפניו יתברך, א געוואלדיגע קרבת אלקים. וכאשר מודים ומשבחים מושפע מלמעלה עוד שפע רב טוב עד בלי די, ברוחניות ובגשמיות!

שהמצוה להזכיר מידי ערב ובוקר זכירת 'יציאת מצרים', הוא כדי לחקוק בלבנו שהשי"ת ביכולתו להוציאני מכל המצרים הפרטיים שלי למעלה מן הטבע 'ברוחניות' ולמעלה מן הטבע 'בגשמיות!' - אט דאס איז א איד! זהו יהודי!

אור נפלא לעומת חושך אפילה

ואכן כל מי שמברך ברכה בכוונה עליו הכתוב אומר (שמואל-א ב, ל) 'כִּי מִכְּבֹדִי אֲכַבְדֶּךָ' - אם אתה מכבד וממליך אותי בכל העולמות, אני יכבד אותך. וחלילה כאשר אין מברכים או כאשר הברכה הוא לגנאי ח"ו וחוטפים אותו בלי כוונה ראויה, אזי 'בְּזֵי יִקְלָו רחמנא ליצלן.

זהו אם כן כללות הענין של 'אור' מול 'חושך'. יש לנו אור מופלא ומרומם שהיא התורה הקדושה, וכאשר לומדים תורה ומבינים אמריה, ויודעים לפי זה איך להתנהג ומה לעשות, זהו 'אור' המאיר את החיים. ולעומת זה כאשר הבעל דבר מסית את האדם לעשות את הרע ולהתרחק חלילה מהשי"ת חי החיים, זהו 'חושך' - חושך אפילה.

ולעתיד כאשר יתקיים "והארץ האירה מכבודו", אז יבינו היטב מה היה ה'חושך' כפול ומכופל ומה היה ה'אור'.

אין שום ידיעה אחרת

מספרים על הרה"ק מקאצק זי"ע, שבדרך כלל היה סגור ומסוגר בינו לבין עצמו, רק לפעמים

בין מחשבות הצדיקים לדמיונותינו

ב"ה זאת חנוכה ירושלים ת"ו

כל היום בתורתו במצוותיו, ויומם וליילה לא ישבותו ולא נחו מאהבתו ולא שקטו מעבודתו, עד אשר זכו למוח זך ולדעת צלול וברור בלי פסולת ותערובת המוחין, וכאשר הרגישו איזה מחשבה או ענין שהוא מצד הסטרא אחרא, היו תיכף מתגברים ע"ז ומבטלים אותו עד כלה, עד שיהיה דעת ה' דעתם ורצון השם רצונם. ואם כן המה ראו מעשי ה' ונפלאותיו תמיד מכל הבריאה כולה ומכל המתהווים בה.

משא"כ אנו איך אנו יכולים להעמיד על דמיונו ועל רגשותינו, כי מי יודע מאיזה צד זה נשפע, מסט"א או מקליפת נוגה המעורב טוב ורע... לכן העצה היעוצה לנו לצרכינו לטוב לנו - להתנהג עם השכל האנושי שלנו רק לפי דעת פשט התורה והלכות הש"ע והפוסקים והוראות הנהגות למעשה, אשר קבלנו מהצדיקים והתנאים הקדושים... ולא להמשך אחר הרגשים המתדמין לנו, כי איך נוכל לומר שזה מבורר, בשעה שאנו רואים שיש לנו מחשבות והרגשים של תאוות רעות ומרות המביאים לתהו ובהו ח"ו, ה"י, וכיצד נוכל להחליט על הדמיונות שהם מצד הקדושה ולא בתערובת מהרע, וצריכים עוד אנו להתקדש הרבה ולעסוק הרבה בתורה ותפילה ושיחה לפני קוננו יתברך שמו, לזכות לבירור עד שיהיו חלומותינו ראויים וצודקים, ומחשבתנו זכה וברורה.

...ואסיים בברכה ושנשמע בשורות טובות אחד מהשני.

ידידך הדו"ש וטובתך לנצח.

יעקב מאיר שכטער

החיים והשלום וכל טוב לך ידידי וחבירי היקר האברך הנעלה... שליט"א עם כל אשר לך יחיו לנצח.

...אבל תדע שאין כל האדם שוה בזה, כי אנשים פשוטים כמונו היום אי אפשר לנו להעמיד ולסמוך על כל הרגשותינו, כי אנו מאד מבולבלים ומעורבים מטוב ומרע ומשניהם גם יחד, וצריכים אנו להזהר מאד ולשמור את עצמנו שלא ליכנס לדמיונות מבולבלים, כי יכולים ח"ו עי"ז לצאת לגמרי ח"ו מגבול הקדושה לבחינה שלמטה מהשכל.

..והגם שמחשבותינו המבולבלות הם ג"כ בהשגחה פרטית, אבל תיקוננו הוא ללכת בתמימות ע"פ דעת התורה והש"ע שלנו, ולחיות עם שכלינו האנושי אשר חנן אלקים אותנו, ולתקן את שכלינו וליישרו ולהעמידו על מכונו ע"י דעת התורה הקדושה, וכן לתקן את מעשינו והנהגותינו ע"י קיום ההלכה, אשר שם טמונים ומובלים ענינים לתיקון נשמותינו ותיקוני העולמות העליונים התלויים בנו.

ועי"ז זוכים לאמונה ברורה כמו שכתוב בוהר הק' (יתרו פב): שהתרי"ג מצוות הם תרי"ג עטין דקדושה (עצות להקדושה), היינו עצות להאמונה (וזה כונה נכונה בעשיית המצוות, לכיין לעשות נחת רוח לבוראנו, ושעי"ז נזכה לאמונה ברורה וחזקה ולידיעה בו ית' שע"ז מתקרבים אליו).

והנה, הצדיקים שידעו ממש הנהגות ותיקונים ע"י הרגשת לבבם, כי הם היו מהלכים תמיד בקודש, ודבוקים ביראת ה'

סיפורים ולקחיהם
מאת מור"ד שליט"א

נפשות
חסידינו

שהיה קשה לו בלימודו היה מספר להש"ת, והיה מפרט בדברים ברורים את כל הקושיא ואי ההבנה שלו בגמרא ובתוספות. כשלא הבין, למשל, את דברי רבינו-תם בתוס' היה מבקש: "אנא, רבשי"ע, איני מבין את דבריו הקדושים של רבינו תם, רחם עלי וגלה לי את הפירוש האמתי בדבריו הקדושים". ואילו לאחר שכבר זכה להבין וענינו אורו, היה ממלא פיו בדברי שבח ותודה: "רבונו של עולם אני מודה לך שהארת עיני והבנתי סוף סוף את דברי התוס' לאשורם", וביני לביני היה גם משיח לבו ומבקש מהש"ת על נפשו ועל נפש כל משפחתו בגשמיות וברוחניות. והיה מדבר תמיד עם הש"ת כאילו היה הש"ת יושב לידו ממש, עד שלשומע מן הצד נדמה היה כי משהו יושב על ידו ממש ומשיח עמו.

סיפר לי אחד שהיה משמש את אחד מגדולי ישראל בדור הקודם, שהיה יושב ועוסק בתורה בחדר מיוחד ללא הפסק יומם וליילה.

במשך הזמן שם לבו והבחין שמלבד קול התורה הבוקע מהחדר נשמע מדי פעם קול שיחה כמי שמשוחח עם אדם נוסף. הלה התפלא מאד למשמע אזניו, ולא הבין עם מי הוא מדבר [פלאפונים טרם היו בעתים ההם]. הדבר שחזר על עצמו מפעם לפעם גירה מאד את רצונו לדעת במה הדברים אמורים והוא החליט לעשות מאמץ מיוחד להאזין ולשמע מה הוא מדבר ועם מי.

והנה לאחר המאמץ המוגבר שמע אותו פונה להש"ת ומבקש ממנו שיסביר לו את מה שלא מובן לו בדברי הגמרא והמפרשים, ודיבר אליו כדבר איש אל רעהו, כל מה

לישועתך
קייתי ה'

ניצוץ קודש ממאמרי
ומכתבי מורינו שליט"א

ניצוץ
אחד!

היום יכולים
לקנות
חיי עולם
ברגע אחד
- בעצימת
עינים אחת
מלראות
ברע